

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

**DUMINICA DINAINTEA ÎNĂLTĂRII
SFINTEI CRUCI**

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim

**ÎNAINTEA PRĂZNIURII
ÎNĂLTĂRII SFINTEI CRUCI;**

**SF. SFINȚIȚI MC. CORNELIU SUTAȘUL
ȘI CIPRIAN, EPISCOPUL CARTAGINEI;**

**†) SF. CUV. IOAN DE LA PRISLOP;
SF. MC. DIN DOBROGEA: MACROBIE,
GORDIAN, ILIE, ZOTIC, LUCIAN
ȘI VALERIAN**

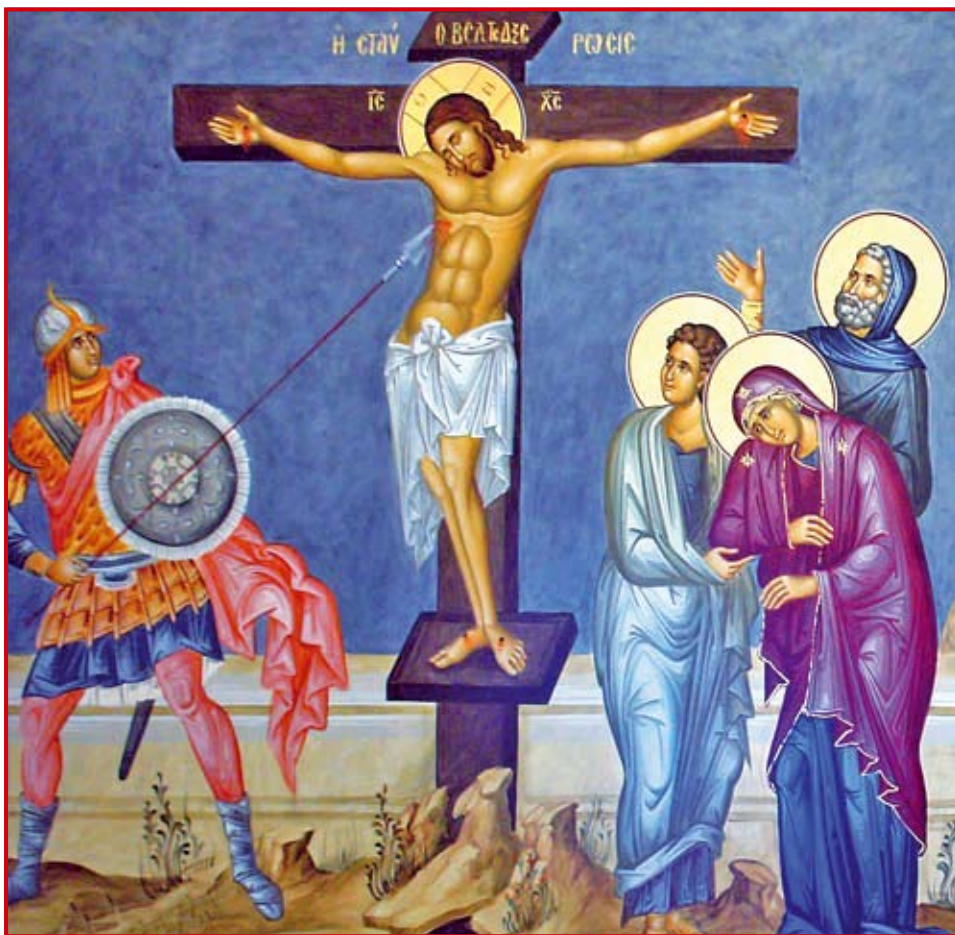
Comentarii patristice

† Textul „Atât a iubit Dumnezeu lumea” ne arată această intensitate a iubirii. Căci mare într-adevăr și infinită este distanța dintre cele două. Maiestatea nemuritoare, infinită, fără de început și fără de sfârșit, a iubit pe cei ce nu erau decât praf și cenușă, care erau împovărați cu zeci de mii de păcate, dar care au rămas nerecunoscători, chiar atunci când în mod stăruitor L-au rănit. Acesta este Cel care a iubit. Căci Domnul nu a trimis un slujitor, nici un înger, nici chiar un arhanghel, ci pe Unul Născut Fiul Său. Și totuși, nimeni n-ar arăta o asemenea grijă nici pentru propriul copil, așa cum a făcut Dumnezeu pentru slugile lui nerecunoscătoare...

El și-a pus viața Lui și și-a vărsat Sângele Său cel scump pentru noi, chiar dacă nu este nimic bun în noi – în timp ce noi nu putem să ne vărsăm nici măcar banii noștri pentru binele nostru și trecem cu vederea pe Cel ce a murit pentru noi, când el este gol și străin. Noi purtăm brățări de aur asupra noastră și chiar pe animalele noastre de companie, dar trecem cu vederea pe Domnul nostru care merge gol și trece din ușă în ușă. El cu bucurie rămâne flămând pentru ca noi să fim hrăniți, gol pentru ca să ne dăruiască nouă materiale pentru veșmântul nestricăciunii, și totuși, noi nu putem să dăm ceva din mâncarea noastră și din îmbrăcămintea noastră pentru El. Aceste lucruri le voi spune mereu și nu voi înceta să le spun, nu atât pentru că am grijă de săraci, ci pentru că am grijă de sufletele voastre. ❖

*Sf. Ioan Gură de Aur,
„Omilia la Evanghelia după Ioan”*

DUMNEZEU ȘI TAINA IUBIRII SALE DE OAMENI

Sfânta Evanghelie ne vorbește despre întâlnirea Mântuitorului cu Nicodim, un fruntaș al legii Vechiului Testament, căruia Mântuitorul îi vorbește tainic despre jertfa Sa, amintită ca o prefigurarea din Vechiul Testament prin șarpele pe care Moise l-a înălțat în pustie.

În acest dialog cu Nicodim, Dumnezeu descoperă taina iubirii Sale nemărginite față de oameni, prin care ne spune că „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca tot cel ce crede Într-însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. Cuvinte adânci, subliniate încă o dată de Sfântul Evanghelist Ioan care ne spune că Dumnezeu este iubire și ne invită pe toți la a-L iubi pe Dumnezeu.

Iubirea lui Dumnezeu se manifestă prin cunoașterea și trăirea poruncilor, căci Dumnezeu poate fi descoperit în poruncile Lui. Iubirea lui Dumnezeu

față de om este nemărginită. Rămîne ca noi să gustăm din această iubire. Dumnezeu n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să se mântuiască prin El.

Prin El și noi suntem chemați să ne suim la cer. Sfinții Părinți rezumă acest adevăr în următoarele cuvinte: „Dumnezeu S-a făcut om ca pe om să-l îndumnezeiască”. Itinerariul coborâre-suire ne aduce aminte de Scara din visul lui Iacob. Lui Iacob i s-a descoperit atunci taina coborârii la noi a Fiului lui Dumnezeu, și prin El a suirii noastre la El. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

SFÂNTA CRUCE

Puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu

Sărbătoarea Înălțării Crucii Domnului este foarte veche. Se știe că se prăznuia deja în secolul al V-lea și că a fost fixată cu ocazia unui mare eveniment – aflarea Crucii Domnului. Elena, mama primului împărat roman creștin, Constantin, a mers la Ierusalim ca să caute Crucea Domnului.

Era o sarcină dificilă, fiindcă Ierusalimul, după moartea pe Cruce a Domnului Iisus Hristos, a fost de două ori distrus de romani și zăcea în ruine, iar locul Golgotei împăratul roman Adrian a poruncit să fie astupat cu mult pământ și să se construiască o capişte idolească pentru zeita Venera, pentru a distruge amintirea Crucii lui Hristos.

Mama împăratului, Elena, nu știa de unde să înceapă căutările Crucii, dar Domnul i-a trimis în cale un evreu bătrân, pe Iuda, care i-a spus că Sfânta Cruce se afla sub capiştea Venerei. Împărăteasa a poruncit să fie distrusă capiştea și sub ea a aflat trei cruci. Inscripția de pe Crucea lui Hristos nu mai era. Dar au recunoscut-o prin aceea că, atingând-o de un om mort, acela a înviat. Atunci mulțime mare de popor, într-o bucurie negrăită, a început să se înghesuie să vadă Crucea lui Hristos. Pentru a fi văzută Crucea, patriarhul Ierusalimului, Macarie, a așezat-o pe un loc mai înalt și a înălțat-o (a ridicat-o în văzul tuturor). Poporul, cu entuziasm, cânta: „Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!” Fără încetare cânta, cum ați auzit aseară la Miezonoptică, în timpul înălțării Crucii.

Cu putere a vorbit despre Cruce Sfântul Apostol Pavel în prima sa Epistolă către Corinteni. Ascultați cuvintele lui, pătrundeți adânc în însemnătatea lor sfântă: „Cuvântul cruce pentru cei ce pier este nebunie, iar pentru noi, cei mântuiți, este puterea lui Dumnezeu”.

Nebunie, sminteală, ieșire din minți sunt pentru cei ce pier cuvintele despre cruce, iar pentru noi toți, în ele este toată puterea lui Dumnezeu, fiindcă este scris: „Voi pierde înțelepciunea înțelepților și priceperea celor pricepuți o voi lepăda”. Aceasta

o spune Proorocul Isaia: Unde este înțeleptul? Unde sunt cărturarii? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Nu a prefăcut oare Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia în nebunie?

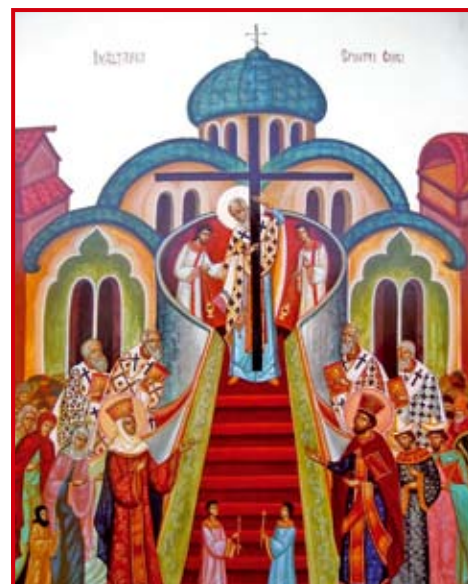
În nebunie a prefăcut Dumnezeu toată înțelepciunea lumii acesteia. Unul dintre cele mai înțelepte popoare din vechime se consideră poporul german. Acest popor a fost purtătorul înțelepciunii lumești. Din sânul lui au ieșit filosofi mari precum Kant, Fichte, Hegel; știința germană stătea mai presus de toate științele europene. Și ați văzut cum a rușinat Domnul această înțelepciune lumească a poporului german, cum a prefăcut-o în nebunie. Fiindcă a fost oare vreodată nebunie mai cumplită decât cea a căror martori am fost de curând? (n.r.- al doilea război mondial) Oare când a înnebunit poporul până la o asemenea măsură, încât în modul cel mai feroce să distrugă multe milioane de oameni și biserici ale lui Dumnezeu? Astfel, asupra poporului german s-au împlinit în zilele noastre cuvintele Apostolului Pavel: Pentru cei chemați însă, și iudei, și elini, convertiți la Hristos, aceasta era puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Pentru noi toți propovăduirea despre Cruce, propovăduirea despre Domnul Iisus răstignit, este propovăduirea despre puterea lui Dumnezeu, despre înțelepciunea Lui.

Este puterea care a cucerit lumea, este puterea care a suprimat stăpânirea diavolului asupra celor care au crezut în Domnul Iisus Hristos, care în inima lor și-au întipărit semnul Crucii lui Hristos.

Noi propovăduim despre Hristos ca despre înțelepciunea lui Dumnezeu, cea înțelepciune care a rușinat toată înțelepciunea lumii și a prefăcut-o în nebunie, fiindcă nu există pentru noi o înțelepciune mai înaltă decât cea pe care am auzit-o din gura Domnului nostru.

Știm acum că începutul înțelepciunii nu se află în cărțile omenești, nici în cărțile filosofice, științifice, ci în frica de Dumnezeu, că nu există înțelepciune și nici pricepere împotriva Domnului – cum spunea înțeleptul Solomon.

Ne amintim cuvintele lui Pavel despre Hristos în Care este ascunsă toată comoara înțelepciunii. Noi căutăm înțelepciune doar în această comoară și nicăieri în altă parte. Știm că sunt adevărate cuvintele lui Solomon, că gura dreptului izvorăște înțelepciune.

Spuneți-mi, a cui gură a izvorât mai multă înțelepciune decât gura sfinților și a învățătorilor Bisericii, gura Sfântului Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și a unui șir întreg de sfinți?

Dar înțelepciunea cea de sus este mai întâi curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, nepărtinitoare și nefățarnică (Iacov 3, 17).

De această înțelepciune erau plini toți sfinții. Această înțelepciune ar trebui s-o căutăm și noi, creștinii de rând și cei slabi

Pe unii lumea îi consideră neînțelepți, pe alții nu-i observă sau chiar îi disprețuiește. Dar această părută neînțelepciune a lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât cea a tuturor oamenilor înțelepți. Slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât tăria oamenilor. Neputința celor smeriți, blânzi și curați cu inima este mult mai puternică decât toată puterea omenească.

Poate exista pentru noi o mai mare sfințenie decât Crucea sfințită prin Sângele lui Hristos? Să fie în fața noastră mereu semnul Crucii lui Hristos!

Să nu fie printre voi nimeni care să nu poarte la gât cruce! Știu că nu toți aveți la gât crucea lui Hristos, văd la voi mărgelile și medalioane, dar puțini dintre voi poartă cruce. Nu vă apărați cu motivul că nu aveți de unde să cumpărați cruce, fiindcă dacă ați iubi crucea, ați găsi-o, ați tăia-o din lemn și ați purta-o la gât. Amintiți-vă despre aceasta și puneți-vă la gât crucea lui Hristos, întipăriți-o în inima voastră!

Și să vă mântuiască ea și să vă ducă la viața veșnică! ❖

27 septembrie 1945
Sfântul Ier. Luca, arhiepiscopul Crimeei
Sursa - Predici - acvila30.ro

GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Începutul unui nou an școlar este un eveniment deosebit pentru familie, școală și Biserică. Căci fiecare în parte consideră educația esențială pentru copil și tânăr. Nimic nu poți clădi în viață, de valoare și substanță, atât pentru tine, cât și pentru semeni, dacă nu ți-ai agonisit o bună zestre culturală și formativ-profesională.

Nimic nu bucură mai mult pe un părinte decât temeinica educație a copilului său. Nimic nu creează satisfacție școlii și profesorilor ei decât elevii bine pregătiți ce ies de pe băncile școlii cu un bagaj solid de cunoștințe, și care pot continua cu ușurință forme de învățământ superior sau se încadrează strălucit în societate. Și nimic nu bucură mai mult Biserica decât faptul că tânărul atent educat în familie și școală, devine un om de omenie, cu un caracter frumos și o deschidere culturală și spirituală aleasă.

Altfel de meditații

De aceea, Biserica este preocupată de copii și tineret, din ce în ce mai multe parohii au grijă de elevi, oferindu-le meditații la principalele materii, în special cele de examen. Cum bine se știe, de ani buni biserica noastră oferă spațiu, iar profesori cu dragoste de meserie și de copii, își găsesc timp pentru a-i ajuta pe elevi. Căci de multe ori părinții sau școala nu le oferă îndeajuns suport pentru pregătirea lor.

Credem că, în egală măsură, elevi și părinți au un gând bun și mulțumiri pentru cadrele didactice care de-a lungul timpului au fost în parohia Șerban Vodă alături de copii: de la cei mici, din clasele III-IV, de care s-au ocupat cu răbdare doamnele profesoare Daniela Turcsany Manolescu (engleză) și Georgeta Ruscescu, la cei de clasa a VIII-a, atent pregătiți la limba română de doamnele profesoare Simona Tase și Claudia Popa. Iar la matematică, doamna profesoară Germina Stuparu sau domnul inginer Paul Tomescu au descifrat tainele acestei științe elevilor din clasele VII și VIII. Elevii de clasa a XII-a cu siguranță au de mulțumit doamnei profesoare Doina Stănescu

pentru pregătirea la limba română pe care au făcut-o cu aceasta. Iar cei cărora examenul de matematică de la bacalaureat le-a fost mai ușor, pentru că doamna profesoară Galina Mocanu i-a ajutat săptămână de săptămână, pot să-i întoarcă acesteia un gând frumos de recunoștință. Pentru cei care la examenul de bacalaureat au avut ca probă geografia, fără îndoială reușita lor se datorează și orelor petrecute împreună cu doamna profesoară Cristina Dobre. Cursurile de electronică predate de domnul inginer Petrică Stoenică elevilor de gimnaziu și liceu, au răspuns unei cerințe a zilelor noastre.

Mulțumiri deci, tuturor acestor profesori entuziaști, care cred cu tărie în importanța implicării personale a cadrelor didactice în formarea noii generații. Pentru că profesorul este cel care transmite elevului mult mai mult decât cunoștințe, iar relația vie dintre profesor și elevi deschide minți și formează caractere, stârnește idealuri și adaugă modele.

Începem noul an școlar cu speranța că profesorii care au lucrat cu elevii în anii trecuți își vor găsi și anul acesta timp, putere și motivație pentru a se apleca cu aceeași grijă și asupra altor generații de elevi. Sperăm ca noi profesori să ni se alăture, venind entuziasat cu alte idei și proiecte, în care să fie implicați cât mai mulți elevi din parohia noastră.

Întâlnirile cu tinerii

Cu siguranță vor continua în biserică

**29 – 30 SEPTEMBRIE 2015
PELERINAJ LA MĂNĂSTIRILE
DOBROGENE**

**Celic Dere, Cocoș, Saon, Sf. Maria
Techirghiol, Derwent**

Alte obiective:

Peștera Sf. Andrei, Complexul Niculișel.

PREȚ: 200 LEI

Informații și înscrieri:

Dna Magdalena Pencea – 0724277905

Prof. Gavrilă Clement - 074507661

Șerban Vodă și activitățile care nu au intrat în vacanță pe timpul verii: întâlnirile cu tinerii și cateheza copiilor.

Primele au apărut din dorința tinerilor de a-și lămuri problemele specifice vârstei, ce țin atât de dezvoltarea și integrarea lor socio-profesională și umană, dar și de relația lor cu Dumnezeu și Biserica. Căci tinerii încercă să-și găsească propriul loc și identitate în biserică. Astfel, duminică de duminică tinerii s-au adunat aici sub îndrumarea preoților bisericii, mai ales a celor mai apropiați de vârsta și frământările tinerilor, respectiv părintele Adrian Chiriță și părintele diacon Cristian Filiuță.

Tinerii au inițiat dezbateri pornind de la Evanghelia Duminicii, dar și de alte teme de actualitate sau însemnătate pentru ei. Este important ca tinerii să-și pună întrebări, să comunice, între ei, să treacă mult dincolo de barierele tehnologiei IT în relațiile cu oamenii. Dar cu adevărat important este ca tânărul să se găsească pe sine, să-L caute pe Dumnezeu și să-și afle locul în biserică și în comunitatea parohială.

Este un nou început pentru elevi și tineri. Le urăm succes. Și știm că aici în biserică, vor afla sprijin și îndrumare, vor simți și vor dăruia dragoste și atenție, vor fi mai aproape de Dumnezeu. ❖

**Parohia „Șerban Vodă”
DUMINICĂ 11 OCTOMBRIE 2015 ORA 19**

COMPANIA DE TEATRU CIVIC ART

Prezintă ultimele zile din viața domnitorului

Constantin Brâncoveanu în spectacolul

„PLECARE FĂRĂ ÎNTOARCERE”

Dramatizare de Ileana Toma

SINAXAR

13 SEPTEMBRIE

Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop

Acest cuvios ar fi trăit în veacul al XV-lea sau în prima jumătate a celui de al XVI-lea. Nu trebuie confundat cu egumenul Ioan, cel care a cărmuit mănăstirea în a doua jumătate a veacului al XVI-lea, iar în 1585 a fost ales mitropolit al Transilvaniei, cu scaunul în Alba Iulia, păstoriind până către anul 1605.

Cuviosul Ioan era de loc se pare din Silvașul de Sus. Părăsindu-și de tânăr casa părintească pentru a se retrage la mănăstirea Prislop, după mulți ani caută o viață și mai liniștită. La 500 de metri de mănăstire, pe malul abrupt al râului Silvuț (Slivuț), își sapă singur o chilie în stâncă, unde își va petrece restul zilelor în neîncetate rugăciuni și post.

Tradiția populară spune că a fost împușcat de doi vânători, în timp ce își făcea o fereastră la chilie. Credincioșii

l-au socotit sfânt încă din timpul vieții sale, după moartea sa, această credință întărindu-se. Vestea despre viața sa aleasă și moartea lui tragică a ajuns până peste munți, în Țara Românească, de unde au venit câțiva cuvioși călugări, care i-au cerut trupul de la rude, ducându-l într-una din mănăstirile de acolo.

Tradiția morții cuviosului Ioan de la Prislop, cunoscută până azi în regiunea respectivă, era menționată încă din a doua jumătate a veacului al XVIII-lea de o cronică în versuri numită „Plângerea sfintei mănăstiri a Silvașului” scrisă de ieromonahul Efrem.

Sfântul Ioan de la Prislop este o pildă vie de sfințenie, iar chilia sa loc de pelerinaj și de reculegere sufletească pentru toți cei ce caută cuvânt de mângâiere și de întărire la Prislop, unde

au trăit atâția cuvioși călugări cu viață aleasă și bineplăcută lui Dumnezeu.

A fost canonizat oficial prin hotărâre sinodală la 20 iunie 1992. ❖

Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, mitropolitul Banatului

A fost ales în anul 1650 mitropolit al Timișoarei și a păstorit până în 1653, când, din cauza vârstei înaintate, s-a retras la Mănăstirea Partoș, în Banat.

A trecut la cele veșnice în anul 1656, în ziua sărbătorii Adormirea Maicii Domnului, deci în data de 15 august. Moaștele sale se află în Catedrala mitropolitană din Timișoara, fiind aduse din biserica Mănăstirii Partoș.

Canonizarea lui a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1950, iar actul solemn de canonizare a avut loc la Timișoara, în 6-8 octombrie 1956.

Este patronul pompierilor români

De Sf. Petru și Pavel, pe când mitropolitul săvârșea Sf. Liturghie de hramul unei vechi biserici din Timișoara, a izbucnit un mare foc în partea de apus a orașului. Vântul

puternic a întins repede pârjolul în tot orașul. Mulți au pierit atunci în flăcări, iar groaza îi cuprinsese pe toți. Sf. Iosif, văzând prăpădul, a ieșit în fața bisericii luând cu sine Sfintele Taine și căzând cu fața la pământ și cu toată puterea sufletului său a cerut îndurare lui Dumnezeu ca să scape cetatea de prăpăd. Deodată a început o ploaie torențială, ce a durat câteva ore, până când s-a stins cu totul focul nimitor.

Mergând Sfântul acasă, s-a închis în chilie sa și timp de trei zile nu a mai ieșit. Când s-a arătat din nou în lume, iată că pe dosul palmei lui de la mână stângă îi apăruse semnul sfintei cruci, ca și când ar fi fost ars cu fierul înroșit. Semnul acesta a rămas pe mâna Sfântului până la sfârșitul vieții lui, pentru aducerea aminte a mării milostiviri a Lui Dumnezeu. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 13 - 20 SEPTEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 13 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci (Convorbirea lui Nicodim cu Iisus) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Duminică 13 septembrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie pentru Înălțarea Sfintei Cruci
Luni 14 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Înălțarea Sfintei Cruci (Post negru) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 16 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 18 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	De la 22 ³⁰	Privighere de toată noaptea: Vecernia Mare, Litia, Utrenia, Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur și Parastas pentru pomenirea morților
Sâmbătă 19 septembrie	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 20 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) – Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI

S-a născut în anul 1568 în Ragusa, azi Dubrovnik, în Croația. Tatăl Sfântului Iosif, Giovanni Fusko, era originar din Veneția, stabilit însă în Ragusa. Mama sa, Ecaterina, era originară din Grecia din insula Limnos.

Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș a intrat în monahism în Mănăstirea Maicii Domnului din Ohrid (Ohrida), sub numele de Iosif, fiind hirotonit ieromonah la vârstă de 20 de ani.

A viețuit în mai multe mănăstiri din Muntele Athos: Pantocrator, Vatoped, Xeropotam, devenind chiar egumen al Mănăstirii Cutlumuș. De asemenea, a fost egumen și al Mănăstirii „Sfântul Ștefan” din Adrianopol.